

שלחו להדפסה

הילדה המאומצת הגשימה חלום והפכה לאם ל-12 ילדים במשפחה

דנה ברדן נגלה אומצת בילדותה, ולמרות המפגש המאכזב עם אמה הביוולוגית, לא זנחה את החלן צפורה רומן

לחצו כאן להגדיל

הטקסט

דנה ושלומי עם בנים המשותף בן. "הוא לומד להתפשר ומרוויח כישורים חברתיים שלא היו לו הילד היחיד". (צילום: אביו)

כשדנה ברדן נגלה, שאומצת כשהייתה תינוקת, סירה לבולה בעלתה בפרק ב' על החלום שלה לספק בית חם לילדים שזקוקים הפרק לאב בית במשפחה של 12 ילדים?

האזינו לכתבה. הוקלט על ידי [הספריה המרכזית לעיוורים ולבעל' לקויות קריאה](#) – המרכז לתרבות מונגשת

דנה שלומי ובן. "עוד בהירון הראשון התחלתי להתענין בהורות בדרכך אחרת", (צילום: אביגיל עוזי)

פתרונות תיק האימוץ: הפונטזיה מתנפצת

כשבנה הבכור היה בן שנתיים, בעודה מתגוררת בקנדא, החליטה לפתחו את תיק האימוץ בישראל. "ההlixir היה מהיר נ

"מוכנה", לא "רוצה"?

"זה היא הניסוח. הרגשטי גוש בגרון, כאב בטן, התרגשות, פחד וציפייה..."

שיתפה את הורייך בכוונתך לפתחו את התקיק?

"עדין לא. הזמןתי כרטיס טיסה והגעתי לפגישה ראשונית עם העבדת הסוציאלית בשירות למען הילד. ישבי מולה והי שאינו רשום. באותו שלב גם לא ידעתי שיש לי אח ואחות. שאלתי למה היא מסרה אותו ולא היה על כך מידע בתיק. ואז שם. אישת נמוכה עם תלתלים, אמא של הbijou. הסתכלנו אחת על השניה, התישבתי מולה... הפנטזיה מתנפצת! דנה: "חיכיתי 26 שנה להפגש עם אמי ר

כבר ברגע הפגישה?

"זה הרגע שחייבתי לו 26 שנה, והוא התרחש בלי חיבור, בלי נשיקה, בלי סיפרה שזה היה הירון השלישי שלו ושלידם שמאית שנות. א' זאת זכרת את היום שנולדת? והיא סיפרה שהריה שזה היה הירון השלישי שלו ושלידם, היא ראתה רז יודע עלייך. בהמשך גיליתי שכן ידעו, אבל משפחתה, שגדילה את שני ילדי הגدولים, סיירה לגדל עוד אחד. שאלתי אם יולדים, איך גדלי – כלום. בסופו השיחה היא שאלת אם אני יכולה לתת לה כסף, ואז קמתי וברחתי מהחדר, כי הרגשטי

הקשר נתק?

"לא. כי היה לי חשוב למצוא את האחות והאח, שעד אז לא ידעו כלל על קיומם. בהמשך, המפגש עם אחותי התברר כהצ מיידי וקרוב, שקיים עד היום. נפגשתי גם עם האח, שDOIKA דומה לי ומאותו אב, אבל לא נוצר בינינו קשר".

מתי סיפרת להורייך הביאלויגיים על פיתוח התקיק?

"אחרי זמן קצר. ואמרתי להם שלא ידאו, כי אני לא מחליפה אותם", היא צוחקת.

חיבם חדשים: מודל משפחתי חיובי

ב-1995 חזרה דנה עם בעלה ושני ילדים לארכז. "מטעני ציונות של בן זוגי ולמרות התנגדות נהרצת שלו", היא מודה. "שהה לאחר שהגיעה לישראל, התגרשו بي הזווג. לא מצאתה את עצמי כאן. הרגשטי כמו דג מחוץ למים בתברותה הישראלית לכיוון אחר". במהלך עשר שנים שאחריו היו לה כמה מרכיבות יחסים קצריות. "אני רציתי עוד ילדים ומחינות", מי שלא ר לפני 14 שנה, באטרר היכריות, פגשה את שלומי מגלה. "בפרופיל שלו לא היה כתוב הרבה, אבל ראיתי אדם עם ננים טוב שלומי הוא ליד נתניה, ששית במערך תחזקה של דנה". בפרופיל של שלומי באטרר היכריות לא היה כתוב הרבה, חיל האויר במשר שמנונה שנים. בהמשך היה בעל עסק למיזוג אויר. כשפגש את דנה כבר היה גrownachi 17 שנות ניע

בבית, אמרתי לה: 'תמצאי מישחו אחר שילך איתך. לא מתאים לך'. אני בא משפחחה אהבת, חמה, מחייבת, עם הורים עזים. האב נראה לי גדול עליה לחזרה ולטפל בילדים קטנים. ידעת, כמו שהיא ידעה, שצורך המון זמן ותעוזה - ב-2008 נולד בנו המשותף. "דנה הייתה בת 43 ואני בן 47 כשהחלנו שאנו רוצים ילד. נכנסנו להריון מהר יחסית, ו

דנה, העובدة שנולד לכם ילד משותף לא שינה את החלום שלך?

"נ愧ור הוא! המשכתי לדבר על הפיכת החלום לתוכנית פועלה".

ואז צעה הזדמנויות. דנה, שעבדה אז כמורה בבית הספר הממלכתי בקבוץ געש, שילבה בתוכנית הלימודים פרויקט של ומשאים, באמצעות מיחזור קפסולות של מכוניות קפה אשר הפקה לתוכסיטים ומכוון בירידים, ארגן מפגש עם ילדי הביו משפחתיים, פנימיות במודל משפחתי, שמנוהת עמוותת "המפעל להכשרת ילדי ישראל" ב-14 מקומות בארץ. ארבעה נ

"הדבר כי מתגמל נפשית" (צילום: אביגיל עוז)

להיפגש עם הילדים במסגרת פרויקט בית ספר אחד, לעבור לגור שם זה סיפור אחר. איך זה קרה
הגענו לכפר הירוק ב-29 ביוני 2014 במסגרת הפרויקט וערכו לנו ביקור במשפחתו. באחד החדרים היו ערים של קרו שעבד איז כראש תחזקה, הציגר אליל' לסייע, אבל לא היה איתי באותו רגע. קראתי לו ואמרתי בהתרגשות: 'הם עוזבים' שלומי: "ובתווך שלושה שבועות היינו שם".
דנה: "מאחר שכבר התחלת חופשת הקיץ, לא הגיע לי נכון להודיע לבית הספר על שלומי: "כשנונה ספירה לי על החודש רגע לפני תחילת שנת הלימודים. סיכמנו עם מנהלת המשפחתיים שבשנה הראשונה שלומי היה זה שיתפקיד בו היא הציבה שני תנאים: שאקדיש לשפחתו את הימים הפנוי מההוראה, ושאחרי שנה שלומי ואני נמחלף".
שלומי: "ההסדר היה מתקבל על שניינו, אף על פי שלא ידעתי למה אני הולך. בפועל, זה היה להפוך את החיים שלי ולצנונו בחיים".

היום, חמישה שנים וחצי מאז שהגיעו למקום, הסתדר הדמן הפרק לקבוע. דנה, שלומי ובנם גרים ביחידת דירות דלת מתח בין בניו, מכל העדות, הדותות והשכבות הסוציאו-אקונומיות, מספר שלומי: "חלקם הובא בצו בית משפט, חלקם ביזמתו הור ההורים ואנחנו בקשר מצוין עם 90% מהם. הם השותפים שלנו לגדיל הילדים".
דנה: "הילדים במשפחתוں רואים זוג הורים שמהווים מוד

מה זה אומר מבחינתי לנהל את הבית?

"פניות לפי הצויר בבתי הספר של 12 הילדים - תחשבי בכמה קבוצות ווטסאפ אני חבר, ואני הגבר היחיד בהן! פגישו וכמובן - קניות למשפחה הגודלה שלנו. יש לנו תקציב לקוחות בסופרמרקט, ויש גם אנשים טובים באמצע הדרך, מאפיות והולכים יחד. בכפר עצמו יש מערכת תומכת זמנה לאנשים מוגזע שאפשר להיעזר בהם ויש לנו עזרה נפלאה מunganה!
רجالים וגיטוחים וпотוח להם אפשרות לעתיד טוב יותר. משווה צריך לנצל את המכשול של משפחה כזו, job full time".

הו לך רגעי חרטה?

"יש הרבה רגעים קשים, כמו התמודדות עם בעיות אישיות מורכבות ופערדים ל'מודים' עצומים שחילק מהילדים מגיעים? פעם לא שאלתי את עצמי למה אני צריך את זה. לדנה וליל יש מפגש שבועי עם פסיכולוגית, זה עוזר, חד-משמעית".
דנה: "בתום השנה הראשונה לחינו במשפחתון, שלומי הודיע לי שהוא לא רוצה להחליף אותי תפקידי כפי שתכננו בהן את החלום התפוגגה. ב-2017 התחלתי לעבוד כייצת פדגוגית ברוחבי הארץ, ואני מרגישה שגם במשarra החלקית שלי".

מה זה אומר?

"אני זמניה אליהן 24/7, כמו הורה ורجل, שלמרות העבודה היומיומית לפרנסתו, נוכח בחו"ל. אני עשו כל מה שאממש הכנה לחיה, ייעוץ, ובუקר חיבור חם. אני חלק ממודל משפחתי שהוקם כדי לאפשר לילדים שהוצאו מabitם לגדר שכוללת גם ייכוחים, ריבים והתפיסות".

הבן המשותף שלכם לא מקנא בעובדה שאתם הורים לעוד 12 ילדים?

שלומי: "הוא למד לחת את הדברים הטובים מהמצב. רוב הזמן הוא איתם, במשפחתון, וכשהלא בא לו, יש לו חדר שקט דנה: "לפעמים בן משלם מחיר על כך שהוא חולק את אביו עם 12 ילדים, אבל שלומי זוכר שהוא צירק אותו גם אחד על יחיד".

עד متى אתם מתכננים להישאר במשפחתון?

דנה: "בעוד חמישה שנים נעשה חשובה".
שלומי: "כל עוד יוכל. זה הדבר כי מתגמל נפשית שעשית אי פעם".

תגיות: [לאשה](#) | [אימוץ](#) | [משפחה](#) | [משפחתי](#)

חזרה

לפני כעשור, במסגרת קורס אימון במכון אדולר, הותבקשה דנה לנוכח את החזון האישית שלה. היא ידעה בדיון מה לכתוב אלא בית אמיית, עם תחושה של משפחחה וחום, כדי שאף יلد לא יחוות מה שאני חוותית ושהיא ימצא את עצמו ברחוב, כמ שתוכננה מראש. זה חמישה שנים וחצי מתגוריים דנה (55), בן זוגה שלומי ברדן (59) ובנם בן ה-11 במשפחתו בככ מנישואיהם הקודמים - שניים של דנה ושניים של שלומי - אינם מתגוררים איתם.

בניגוד למודל הנפוץ במשפחותינו כאלה, שבhem יש אם בית, במקורה שלהם שלומי הוא אב בית במשרה מלאה, ואילו ד למידה בבתי ספר יסודיים ברחבי הארץ. דנה עצמה היא ילדה מאומצת, שכבר כשהייתה ילדה חלמה לעבור לצד המאמץ.

ילדות: הרגשותי כלואה

תחילה של הסיפור בתינוקת שנולדה ב-1964 בbara-שבע כילדה שלישית לאם צעירה לא נשואה. "אני הייחידה מילדייה הראשון שלה הוא מלחמת ששת הימים, כשחגגו לה ים הולדת שלושה במקלט בירושלים. כבר אז ידעה שהיא מאומצת "הור" סיפרו לי מההתחלה שהם בחורו בי מכל התינוקות.اما של תיארה אותו תמיד כתינוקות נוחה מאוד, שכבת עשו 'טסמנונת בית יתומים': הייתה חצי שנה בבית יתומים ותינוקות שגדלים שם לא בוכים, כי תינוק בוכה כדי שייגשו אליו". דנה: "הור" סיפרו לי מההתחלה שהם בחורו בי מכל התינוקות.اما של תיארה אותו תמיד כתינוקות נוחה מאוד, שכ

הוריה המאמצים היו יהודים בריטיים שעלו ארץها במסגרת גרעין שהקים את קיבוץ כפר-הנשיא, "אבל עוד לפני שנולדתי במשרד המסחר והתעשייה וכשהייתי בת חמיש נשלח לשרת בשגרירות ישראל בשוויץ".

בזמןה למדה בבית ספר בילאומי פרט. בהמשך מונה אביה לתפקיד יועץ כלכלי למיניות מתפתחות במסגרת האו"ם. וביל' להכיר חברים, נראה כי כמו ישראלית מרוקאית, אבל הייתה בעצם אנגליה-ירושויזרית במוחות. ושוב, לא בכית', לא מו

כשעברו לרעננה, שנה אחר כך, החלו להתגלות סדקים בהתנהבותה המשולמת. "ההורים האנגלים ציפו שאמשיך להתנו העצמאי של מי שהייתה הילד הטובה שלה והיחסים בימי הידרדרו.ABA של הבן שאין לו פרנסה בארץ, התחל עב הגודל, ושתיים הרגשנו כלאות. לא היה לי טוב בבית, ומצאת תחושת משפחתיות אצל חברים. כבר אז פינanziית שום או

מתי התחלה לפתח סקרנות לגבי אמרץ הביווולוגית?

"מגיל 14-15, ככלא היה לי טוב בבית, פנטזתי על אמא שתבוא למצוא אותן. סיפרתי לעצמי סיפור, שامي הייתה סטודנט בית אחר, יותר טוב. חיכיתי לפחות 18 כדי לפתח את תיק האימוץ, אבל בסופו של דבר פתחתי אותו שמנה שנים מאוחר ואם היא לא תהיה כפי שדמיינתי, לפחות אשען על המשפחה של".
"כשהשתחרرت, יצאתי לרחוב עם הקיטבג – כבר לא היה לי החדר שהור" שכור לי בצבא – וכשהתקסש כשבמדה להתגייס, אמה ואחיה הctrפו לאביה שעבד בג'מייקה, והיא נשאה בישראל. "נסארת'י בלבד בארץ, לא הוכרה – כבר לא היה לי החדר שהור" שכור לי בצבא – וכשהתקשרה בגוביינה להור" בג'מייקה לשאל מה עשה מעכשי, אם ואני מבקרת אותו במעט פעמים בשנה".

אחרי שנה של עבודה כאזרף בארץ, טסה ללונדון ושם הכירה יהודי קנדי שהפרק לבעה ואב שני ילדה הבוגרים. היא ני להעביר אותו לחדר התינוקות. שמרתי אותו צמוד אליו, מחשש שייקטו לי אותו. לא עצמתי עין עד שיצאנו מבית החולים. אחרת, כי ידעתי שלא ארצה/agdal את ילדי כפי שגידלו אותה ושהקיף אותם באהבה ללא תנאים ובוחום. עשית קורס אימויומיות ומכינה את הילדים לחיים".